

KURYER LITEWSKI

W Wilnie w Poniedziałek dnia 12 Września r. s. 1827 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
Sankt-Petersburg dnia 3 września.
(z Gazety Senackiej).

Naywyższy Manifest.

z B o ż e y Ł a s k i,

MY NIKOŁAY PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI
i t. d., i t. d., i t. d.,

W ciągu trzech lat z kolei Państwo Nasze nie potrzebowało naborów rekruta. Gospodarskie zatrudnienia ukochanych Naszych wiernych poddanych, na łonie ich rodzin, w ciągu tego czasu, niczem nie były przerywane.

Tym czasem zwyczajny coroczny ubytek ludzi; odstawka wojowników, którzy dopełnili ustanowionego terminu służby; odstawka tych, którzy dla podeszłego wieku i chorób stali się do służby niezdolnymi, i nakoniec odstawka w dniu 22gim sierpnia 1826 i 1827 roku, na okazanie szczególnej łaski przez Nas darowana, sprawiły w armiach i flotach Naszych znakomity niekomplet.

Dla zapełnienia tego, i żeby skład wojsk Naszych zawsze utrzymać w należytej proporcji ze stanem Państwa, Uznaliśmy za konieczną, uskutecznić w biegu teraźniejszego roku nabór rekruta, i na skutek tego R o z k a z u j e m y:

1) Wybrać w całym Państwie z pięciuset dusz po dwóch rekrutów.

2) Wybór ten uskutecznić na podstawie będących praw i osobnego rozporządzającego ukazu, razem z tym do Rządzącego Senatu wydanego. W ukazie tym, dla takiej, jak można, ukochanym wiernym poddanym Naszym ulgi, R o z k a z a ł i ś m y między innemi, w oznaczaniu miary wzrostu ograniczać się samą koniecznością, a pobór pieniędzy na umundurowanie i prowiant znacznie umniejszyć w porównaniu z dawniejszym.

3) Do rozrządzenia rekrutów, z naboru tego zebrać się mających, nie łączą się osiedlone półki 4ch dywizji kawaleryjskich; wszystkie te półki, nie biorąc już ludzi z naboru ogólnego, mają być skompletowane, podług przyjętych prawideł o wojskach osiedlonych, z własnych swych okręgów półkowych. Dan na Jełaginowym Ostrowie dnia 26 sierpnia, roku od Narodzenia Chrystusowego 1827go, a Panowania NASZEGO-dragiego.

Na autentyku podpisano własną JEHO CESARSKIEJ MOŚCI ręką:

N I K O Ł A J.

W naywyższych ukazach J. C. M. do Rządzącego Senatu w dniu 26 sierpnia wydanych, wyrażono:

— Jenerał-Adjutantowi Hrabi Czerniszewemu R o z k a z u j e m y być Towarzyszem Naczelnika Głównego Sztabu NASZEGO.

— Przychylając się do prośby Ministra Wojskowego, Jenerała piechoty Hrabi Tatyszczewa, na miłostliwość uwalniamy go od tego obowiązku z zachowaniem całego pobieranego przez ten teraz utrzymania; Wojskowe zaś Ministerium R o z k a z u j e m y sprawować, do późniejszego rozkazu, Towarzyszowi Naczelnika Głównego Sztabu NASZEGO Jenerał-Adjutantowi Hrabi Czerniszewemu.

— Naznaczony w roku teraźniejszym nabór rekrutki z pięciuset dusz po dwóch ludzi, Manifestem Naszym dnia dzisiejszego ogłoszony, R o z k a z u j e m y uskutecznić na podstawie następującej:

1) Nabór zacząć dnia 1 listopada roku teraźniejszego i ukończyć niechybnie w przeciągu dwóch miesięcy, wyjąwszy Gruzję i Bessarabię po dawniejszemu.

2) Rządzącemu Senatowi uczynić rozporządzenie, ażeby w oznaczonym terminie, dostawieni byli wszyscy rekruci, niedobrani w przeszłych naborach.

3) Rekrutów przyjmować nie młodszych od 18tu i nie starszych od 35ciulat, a co do miary, nie niższych od 2ch arszynów 3 wierszkow. Względem wad ciała postępować podług prawideł, jakich się trzymało w ostatnim naborze.

4) Przyjmować w miastach gubernialnych i powiatowych za wzajemną zgodą Gubernatorów Cywilnych z Marszałkami Gubernialnymi.

5) Pozwolić przyjmować kwiaty na rekrutów, danych na rachunek.

6) Na umundurowanie rekrutów przyjmować od zdających pieniądze, po tych cenach, po jakich teraz istotnie, ze zniesieniem cen jak tylko można, kosztują rzeczy Kommissaryatowi, po czterdziści trzy ruble na każdego rekruta.

7) Zamiast należnego na rekruta prowiantu w naturze, przyjmować od zdających pieniądze podług cen sprawkowych, jakie w każdej gubernii, w czasie naboru exystować będą.

8) Rozrządzenie co do wojska poleciliśmy Naczelnikowi Głównego Sztabu NASZEGO, a należyte uskutecznianie i ukończenie tego naboru w terminie naznaczonym, polecamy pieczy Rządzącego Senatu.

— Poczytując za sprawiedliwą, ażeby rekrutka powinność, ku uldze wiernych Naszych poddanych, zrównana była dla wszystkich stanów, na których ta powinność spada, R o z k a z u j e m y:

1) Pociągnąć Żydów do odbywania powinności rekrutkiej w naturze.

2) Pobór od nich pieniężny, na miejsce ogólnej tej powinności ustanowiony, znieść.

3) W przyjmowaniu od nich rekruta zachować prawidła, na ten tylko nabór wydane i tu załączone.

Przekonani jesteśmy, że ukształcenie i sposobności, jakich nabędą oni w służbie wojskowej, za swym z niej powrotem, po wysłużeniu lat ustanowionych, staną się spólnymi ich rodzinom, ku większemu pożytkowi i lepszemu powodzeniu w ich osiadłości i domowym gospodarstwie.

N a y w y ż é y konfirmowana zapiska przełożenia P. Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych i Naczelnika Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEJ MOŚCI.

Za N a y w y ż s z é m W A S Z E J C E S A R S K I E J M O ś c i zezwoleniem, rozpatrzoną przez nas, Usta-

wę o rekruckiej powinności służby wojskowej Żydów i instrukcyje: 1) Dla Zwierzchności Cywilnej służącej za dodatek do tej Ustawy, a 2) dla wojskowych przyymujących rekruta i oficerów partyi, w rzeczy przyymowania i przeprowadzania rekrutów żydowskich, mamy szczęście składać WASZEY CESARSKIEY MOŚCI i nayspoddaniey prośimy o rozkaz, względem powszechnego ich ogłoszenia, dla trzymania się w teraźniejszym tylko naborze rekruta.

Na autentyku napisano własną JEHO CESARSKIEY MOŚCI ręką:

Wypełnić.

St Petersburg d. 26
sierpnia. 1827 roku.

U S T A W A. Powinności Rekruckiej i służby wojskowej dla Żydów.

I. O rozciągnięciu praw ogólnych, na naród żydowski.

§ 1. Żydzi w czasie naborów rekruckich, pełnią powinność rekrucką na równi z dalszymi poddanymi tegoż stanu, tej powinności podlegającymi.

§ 2. Ogólne prawa i urządzenia o innych poddanych względnie rekruckiej powinności rozciągają się na Żydów we wszystkich zdarzeniach i stosunkach, w którym one nie są przeciwne prawidłom w Ustawie przepisany.

§ 3. Prawa i urządzenia ogólne, dotąd wydane, nie mają mocy dla Żydów, i nie rozciągają się do nich w tych zdarzeniach i stosunkach, w których przeciwne są Ustawie.

§ 4. Ogólne urządzenia, któreby w późniejszym czasie były wydane, nie mogą być rozciągane do Żydów bez poprzedniego porównania ze strony Głównego Zwierzchnictwa, mającego w swém zawiadowaniu sprawy żydowskie, i bez Naywyższej woli na to ich rozciągnięcie.

II. O sposobie odbywania powinności rekruckiej przez Żydów.

§ 5. Żydzi odbywają powinność rekrucką w naturze.

§ 6. Jeżeli w ogłoszeniu rekruckiego naboru, pozwolono będzie, na miejscu rekrutów, składać pewną sumę pieniężną; tedy to pozwolenie może być rozciągane na Żydów tylko w następujących przypadkach: a) Kiedy na gminie nie ma żadnej niedoimki podatków skarbowych i ziemskich powinności; b) Kiedy gmin nie ma na sobie długu żadnym miejscem i osobom szczególnym.

§ 7. Niedoimki, będące pod rozpatrzeniem, i długi, zaprzeczane przez gminy, uważają się w tym zdarzeniu za rzeczywiste, póki o nich nie nastąpi ostateczne rozwiązanie, uniechętniające te długi.

§ 8. Żydzi, dostawieni przez gminy do rekruckich naborów, powinni być od 12 do 25 lat wieku.

§ 9. Młodszy od lat 12stu i starsi od 25ciu lat nie stawiają się i nie przyymują w naborach.

§ 10. Przy poświadczaniu Żydów od 12 lat do 18tu, wymaga się tylko, ażeby nie mieli żadnej choroby i wad ciała, niezgadających się ze służbą wojskową. Dalsze, wymagane przez ogólne prawidła przymioty, zostają bez rozpatrywania.

§ 11. Żydzi od lat 18tu do 25ciu lat poświadczani być mają co do zdrowia i dalszych przymiotów podług ogólnych prawideł.

§ 12. W takim zdarzeniu, kiedy niedostatek należytych wiadomości daje wątpliwość o latach, wtedy się to rozwiązuje przez opinią Rekruckiego Urzędu.

III. O rozkładzie rekruckiej powinności pomiędzy Żydami.

§ 13. Żydzi w każdej gubernii odbywają rekrucką powinność podług gmin (обшечна), od-

dzielnie jedna od drugiej i niezależnie od Chrześcian.

§ 14. Za gmin żydowski w tym zdarzeniu uważają się wszyscy Żydzi, w tymże powiecie przypisani do jakiegokolwiek miasta z miasteczkami.

§ 15. Jeżeli przy rozkładzie naznaczonej liczby rekrutów w gminach będą pozostałości, od których nie przypada rekrut; tedy takie pozostałości tak się łączą, żeby z nich mogły wychodzić zupełne liczby podług ogłoszenia o naborze.

§ 16. Pozostałości ze zostu dusz i mniejsze, przyłączają się do pozostałości większej, zaczynając od 21 dusz do najbliższej zupełnej liczby, z której daje się rekrut.

§ 17. W tym łączeniu pozostałości nie spuszcza się z baczości, ażeby, ile możności, było dogodniejszym dla rozporządzeń Zwierzchności i dla wypełnienia obowiązków samychże Żydów.

§ 18. Z połączonych pozostałości największa daje rekruta w naturze, i otrzymuje składkowe rekruckie pieniądze od mniejszych, do niej przyłączonych dla złożenia zupełnej liczby.

§ 19. Jeżeli złączone z różnych gmin pozostałości będą równe; wtedy dopełnienie powinności rekruckiej w naturze oznacza się losem; a pozostałość, która dała rekruta, otrzymuje od dalszych składkowe pieniądze podług rozliczenia.

§ 20. Pozostałość ogólna, mniejsza od zupełnej, ogłoszonej przy naborze liczby, a następnie nieobowiązana dawać rekruta w naturze, powinna być jedna w całej gubernii.

§ 21. Ta pozostałość podług potrzeby płaci składkowe pieniądze do skarhu.

§ 22. Od gminy zależy dać, zamiast składkowych pieniędzy, zdatnego (§§ 8, 9, 10 i 11) rekruta.

§ 23. Jeżeliby wszystkie żydowskie gminy w gubernii nie składały liczby dusz, z której naznaczony rekrut; tedy dając go w każdym naborze w naturze, otrzymują od Chrześcian składkowe pieniądze rekruckie.

(Dalszy ciąg nastąpi).

(z Ruskiego Inwalida).

Przez najwyższy dyplomata pod dniem 25 sierpnia, rzeczywisty radca stanu, gubernator cywilny czernihowski, Mohilewski, najłaskawiej mianowany Kawalerem orderu S. Anny 1szej klasy.

(Journal de St. Petersburg.)

— N. CESARZ JEGOMOŚĆ, dnia 22 czerwca, potwierdził ustawy nowo utworzonego Towarzystwa Ogniwego w St. Petersburgu, którego akcja wynosi 1000 rubli, a kapitał z nich utworzony dochodzi do milionów rubli.

— Subskrypcya na pomnik Lomonosowa, mający się wystawić w Archangelu, 13 sierpn. była 21,667 r. 51 kop.

— W nocy z 24go na 25ty. okropny pożar wybuchnął w mieście Abo. Ogień tak szybko się rozszerzył, że w przeciągu siedmiu godzin, dwie części miasta, rzeką przedzielone, i most, stały się przystawą płomieni.

Kercz, dnia 2 sierpnia.

(z Pszczół Północney.)

Wczora, d. 1 b. m. z woli Najwyższej NARAJŚNIEJSZEY CESARZA JEGOMOŚCI, odbyło się uroczyste otwarcie tutejszego portu, w następnym sposobie. O godzinie 12, po przybyciu do sali obrad kwarantannowych P. Zarządzającego gubernijami Noworossyjskimi i obwodem Bessarabskim, Hrabiego Teodora Piotrowicza Palena, Pana Kercz-Jenikoiskiego Naczelnika miasta, kwarantannowych, tamozennych i wielu innych urzędników cywilnych i wojskowych, odczytano wyciąg z żurnaw Komitetu PP. Ministrów, Najwyżey potwierdzony, względem dozwoleń otwarcia handlu w porcie Kerczeńskim i Zamianowym domie Bugazkim. Po czym Kapelan kwarantannowy Policzński, miał stosowną mowę, po skończeniu której, w teyże sali, odprawiono wielkie nabożeństwo. W czasie *Te Deum*, w przystani, na brandwachcie

wojenym i innych statkach, znajdujących się w porcie, dawano ognia z dział, i powtórzone te wystrzały w czasie śpiewania mnogich lat dla Najsławniejszego Cesarza Jęomości i całego Najjaśniejszego Domu. Następnie odbyło się poświęcenie studni, znajdujące się na środku kwarantanny, i całego zabudowania kwarantannowego. Po dopełnieniu tego obrzędu, Zwierzchność kwarantannowa zaprosiła wszystkich przytomnych (przeszło 70 osób) na obiad do wielkiej sali kwarantannowej, gdzie także dany był bal wieczorem, a całe miasto było oświecone. Tym sposobem dobroczynne środki pieczęlowitego Rządu, względem otwarcia portu Kerczeńskiego, i ustalenia stosunków handlowych z narodami Zakubańskimi: Czerkiesami i Abazińcami, przywiedzione już są do skutku. Teraz, do portu Kerczeńskiego będą przyymowane statki z pozwoleniem przez taryfę przywozową towarami wszelkiego rodzaju, t. j. przyymującymi i nieprzyymującymi zarazy. Przez ustanowienie na Bugazie, zamiast dotychczasowej rogatki kwarantannowej, domu Zamianowego, z pakhausami oczyszczalnymi, znowu się rozpocznie czynność handlowych naszych stosunków z narodami Zakubańskimi. Na wzajemną zamianę płodów i towarów Czerkassyi i Abazyi na Rossyjskie, przewidziane są dwa punkta: Kercz i Bugaz. W pierwszym przyymowane będą wszystkie płody narodów górowych, przywożone morzem: a w drugim, też same płody, dostawiane lądem. Wszystkie towary i płody Abazińców i Czerkiesów będą przyymowane w Kerczu i Bugazie bez opłaty, w przeciągu lat 10, licząc od niniejszego otwarcia portu Kerczeńskiego i domu Zamianowego na Bugazie, t. j. od d. 1 bieżącego sierpnia. Na tychże zasadach będą puszczane na zamianę wszystkie towary i produkta Rossyjskie wedle taryfy z niektórymi tylko wyjątkami. Nie masz wątpliwości, że przy tak dobroczynnych postanowieniach, handel i przemysł nasz na morzach: Azowskiem i Czarnem, nabędą nowych środków ku pomyślnym przedsięwzięciom, i że przez stopniowe rozszerzanie się tych stosunków przyjaźielskich z narodami górowymi, osłabieje w nich duch dzikości i łupieństwa, a razem przywykną do potrzeb i wygod cywilizacyi.

ANGLIA.

Londyn dnia 31 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Xiążę Wellington, wróciwszy dziś z podróży swojej do północnej Anglii, wydał zaraz następujący rozkaz dzienny do wojska: „Gdy Król Jmć najłaskawiej raczył swojego Feldmarszałka, Xiążęcia Wellingtona, mianować naczelnym wodzem wojska, przeto Feldmarszałek donosi wojsku o tém mianowaniu, i obeymuje powierzone mu od Króla Jmci naczelne dowództwo. Z rozkazu Xiążęcia: (podpisano) Henryk Torrens, Jenerał Adjutant.”

Od kilku dni mówią tu o podróży Królewica Następcy tronu Niderlandzkiego do St. Omer, dla odwiedzenia Króla Francuzkiego.

Zawinął tu okręt Maidstone z Sierra Leone, gdzie rozeszła się pogłoska, iż Aszantowie chcą zawrzeć pokój z Anglią, i wkrótce spodziewano się przybycia ich posta.

Dnia 29 b. m. mimo użytych przez policyą środków i przeczytania ustawy o buncie, zaszły krwawe kłótnie na jarmarku w Ennistimon, między dwoma przeciwnymi sobie stronnictwami, przy czem jeden z oficerów 99go półku został raniony. Wojsko musiało uderzyć na burzliwe pospólstwo.

Gazeta rządowa wychodząca w Rio-Janeiro, stolicy Brezylji, umieściła d. 19 czerwca urzędowy rapport Barona Villabella, pisany d. 25 maja z głównej kwatery w Montevideo, i donoszący, iż d. 17 maja zajął miasto Maldonado, które dotąd służyło za przystłek dla kaprów nieprzyjaźielskich.

Słychać, iż Cesarz Brezyljski, Don Pedro, ma wejść w związki małżeńskie z Królowną Bawarską.

Wiadomość o straceniu Arenesa sprawiła w Vera-Cruz wielkie wrażenie i na murach poprzipiano doniesienie, iż Vera-Cruz ogłasza się niezawisłym od związku Meksykańskiego. Niewiadomo, czyli to był pretext do zatwóżenia znajdujących się tam cudzoziemców, czyli też oznaką rzeczywistego sposobu myślenia mieszkańców.

W Lima odkryto spisek celem przywrócenia władzy Boliwara i zamordowania Prezydenta Santa Cruz.

— Dnia 3 września. —

Nastąpiło już ostateczne utworzenie Ministeryum naszego. D. 31 z. m. dał Król Jmć wystuchanie Vice Hrabieciu Goderich, Lordowi kanclerzowi, oraz Panom Huskisson i Sturges Bourne, i zalecił pierwszemu oświadczyć życzenie Panu Herries, aby przyjął urząd Kanclerza Izby skarbowej. Wprowadzono potem Pana Herries, i Ministrowie po skończonych zwykłych formalnościach, powrócili z Windsor do Londynu. Donosząca o tém Gazeta Goniec przydaje: „Winszujemy krajowi tego ostatecznego urządzenia Ministeryum, obeymuje ono umieszczenie Pana Huskisson na urzędzie Ministra handlowego.”

Luho pogłoska o ogłoszeniu się Baszy Egiptskiego niepodległym, nie potwierdziła się, to jednak łatwo nastąpić może.

FRANCYA.

Paryż dnia 1 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Słychać, iż Xiążę Wellington odwiedzi Monarchę naszego w obozie pod St. Omer. Minister spraw wewnętrznych towarzyszyć będzie Królowi Jmci w tej podróży. Znany z nauki Pan Miel otrzymał od Rady Departamentowej w Lille polecenie, aby wydał opis pobytu Monarchy w tamiecznych okolicach.

Monitor zawiera znowu długi artykuł w przedmiocie zdobycia i osadownienia Algieru; w projekcie tym proponuje, ażeby kraj oddać w posiadłość Kawalerom Maltańskim, a to celem uniknięcia sporów, jakieby pomiędzy Mocarstwami z tego powodu zayść mogły.

— Dnia 4 —

Wczora Król Jmć wyjechał do Lille.

Pan Eynard przybył d. 31 z. m. z Londynu do tutejszej stolicy, dokąd także ma wkrótce przybyć Hrabia Capo d'Istrias.

WŁOCHY.

Od granic Włoskich d. 2 września.

Dnia 25 lipca ogłoszono w Tryescie zakaz prowadzenia handlu niewolnikami. Każdy poddany Austriacki, któryby niewolnikowi przeszkadzał używać osobistej wolności, lub przedawał go w kraju i za granicą, jako niewolnika, oraz każdy kapitan okrętowy Austriacki, któryby przyymował na okręt jednego lub kilku niewolników, chociażby tylko dla przewiezienia, podpadnie karze więzienia od jednego roku do lat 5.

D. 24 b. m. dało się uczuć w Palermie i okolicach kilkakrotne mocne trzęsienie ziemi, lecz nie zrzadziło szkody.

NIEMCY.

Od brzegów Menu dnia 3 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmć Bawarski przybył dnia 27 z. m. niespodzianie do Weymaru, w towarzystwie kilku tylko osób. Nazajutrz odwiedziwszy W. Xiążęcia i Dostojną małżonkę jego, udał się z W. Xiążęciem i W. Xiążęciem następcą do mieszkania Pana Göthe, w celu oświadczenia mu swoich życzeń, jako w dzień 78mej rocznicy urodzin jego, co uczyniwszy wręczył Monarcha zacnemu solenizantowi wielki krzyż orderu cywilney zasługi Korony Bawarskiej, wynurzając nadzieję, iż znajdzie się jeszcze miejsce dla tej oznaki na jego piersiach, które już zdobią order Weymarski Sokół, order Austriacki S. Leopolda i Francuzki Legii honorowej. Wieczorem tegoż dnia odwiedził Król

w towarzystwie W. Xiągęcia bał w Strzelnicy, a nazajutrz wyjechał na powrót do kraju swego.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 30 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu przez gońca wiadomość z Rzymu pod dniem 18 b. m., iż Ojciec Ś. zatwierdził układ zawarty dnia 18 czerwca między Stolicą Apostolską i Królestwem Niderlandzkim, a wymiana zatwierdzeń wkrótce nastąpi.

H I S Z P A N I A.

Madryt dnia 23 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

W wydanym od sądu Katalońskiego okólniku pod d. 11 b. m. wyrażono między innemi: „Przekonał się sąd z rozmaitych odebranych raportów, iż hersztowie zbrojnego stronnictwa, pułatoszającego w tej chwili prowincję, starają się wynajdywaniami przez siebie wiadomościami uwodzić lud, wmawiając weni, iż Król Jmć nie jest zupełnie wolnym, i że tajemną instrukcją Monarchy upoważnieni są, aby wiernych jego poddanych uzbrajali, i oswobodzili go od przymusu, w którym się znajduje. Chociaż wiadomo powszechnie, iż takowe udawanie jest fałszywe i śmieszne, znajduje się przecież wiele osób tak łatwowiernych i nieostrożnych, iż kłamstwom tym dają wiarę, i w mniemanem swoim do Króla Jmci przywiązaniu przekonać się nie mogą, iżby niewdzięcznie i nieuczciwie przeciw Monarsze swojemu postępowały. Król Jmć nie tylko wolnie sprawuje najwyższą władzę, ale nadto wydał sam powtórne rozkazy do Jeneralnego Kapitała i Królewskiego Sądu, względem ścigania i karania powstańców. Wystąpię tym celem wojsko wkrótce przybędzie. Tym czasem z żalem przychodzi postrzegać, iż powstanie coraz bardziej się szerzy, a z tego powodu wypada zwrócić uwagę mieszkańców prowincyi na te oszukaństwa, aby się nikt niewiadomością nie mógł wymawiać.”

— Dnia 24 —

Teraźniejszy naczelnik policyi w *Madrycie* i jego obwodzie, zajmuje się doprowadzeniem do skutku owego rozporządzenia policyjnego, które wszystkich urzędników dawnego rządu konstytucyjnego na mil 10 od stolicy oddala. Rozkaz ten dotknąłby więcej, niż 10,000 osób. Pan *Zorilla* wydobyl podobnież znou na stół wiele procesów przez Pana *Recacho* zawieszonych, i wiele wpłatanych w to osób uwiezić rozkazał.

Rejencya powstania w *Vich* wydała odezwę czyli raczej manifest, w którym usprawiedliwia powody, dla których Katalonia wzięta się do broni. „Postanowiliśmy (tak wyrażono w manifestie) nie wprzódzy broń złożyć, dopóki policya nie będzie zniesiona, i inkwizycya znou zaprowadzona nie zostanie.”

Rząd nasz zajmuje się w tej chwili projektem odzyskania Meksyku. Jeden Amerykański półkownik z prowincyi *Texas* jest autorem tego projektu. Utworzywszy tam półk Negrów gotowy na rozkazy Królewskie, przybył umyślnie do Hiszpanii dla przełożenia pewności takiego przedsięwzięcia, ażeby poparli je wszyscy tamedzni Hiszpani, których niechęć posuniona jest do najwyższego stopnia. Plan jego został przyjęty; i zapewniają, że ma być mianowane ministerium Indyjskie; eskadra admirała *Laborde* została wzmocniona kilku okrętami; mówią nadto, że do tej wyprawy mają należeć półki, tworzące się w *Sewilli* i na wyspach Kanaryjskich.

Stychać tu o odmianie Ministrów naszych. Panowie *Zembrano*, *Salazar*, *Ballesteros* i *Salmon*, mają złożyć urząd, a na ich miejsce mają być Pan *Carvajal*, jenerał *Apodaca*, Pan *Erro* i Pan *Torres*.

Pan *Calomarde* kazał podać wszystkie akta, dotyczące się inkwizycyi. Między czterema wyżej wymienionymi Ministrami zaszedł spór, względem sposobu postępowania z Katalonią. Panowie *Zembrano* i *Salmon* radzili użyć surowych środków,

a Panowie *Ballesteros* i *Salazar* łagodnych, twierdząc, iż powstańcy natychmiast broń złożą, skoro się dowiedzą o polepszeniu policyi. Oświadczyli oraz, iż dawniejsze zasługi powstańców wymagają okazania im względności. Pan *Zembrano* wyszedł rozniewany, mówiąc, iż za nie ręczyć nie może. Dziwi się tu szczególnie nad tem, iż powstańcy mają tyle pieniędzy; że temu, co bez broni do nich się zaciąga, dają na rękę 40 franków, uzbrojonemu zaś 80, a konnemu i uzbrojonemu 100 franków. Przyymują oraz wszystkich bez względu na zdania polityczne, czego dawniej nie czynili.

Pan *Zorilla* jest synowcem inkwizytora tegoż nazwiska. Obeymując nowy swój urząd, miał Pan *Zorilla* powiedzieć: *Oczyszczę kraj z Negros, którzy go jeszcze plamią, tak, jak włościanie oczyszczają swoje pola z chwastu.*

Don *Dionisio Castano y Bermudez*, Biskup *Gironny*, ogłosił pod dniem 14 sierpnia list pasterski z powodu rozruchów w Katalonii. Jeszcze nie upłynęło cztery miesiące, jak odzywałem się do was, mili dyecezanie, słowami pokoju! (wyraża szanowny pasterz). Przypominając wam wtedy wszystkie związki, łączące nas z Monarchią, i zagrzewając razem do ulżenia się ze świętych powinności, jakie one na nas wkładają, aby utwierdzić was przeciw podstępnyemu namowom nieprzyjaciół pokoju, jeżeli wtedy nie mogłem być objętny na widok objawiającego się złego, chociaż pod tak lekkimi znakami, i chociaż z nadzieją w sercu, że prawosć dyecezanów i gorliwość pasterzy, potrafi je wykorzezić, gdyby jeszcze gdziekolwiek był miasło; dzisiaj, kiedy to złe tak dalece się powiększa, mogę milczeniem pokryć moje uczucia? Nie, moje dzieci, nie! Przemawiam do was znou, donosząc wam z boleścią, że zamieszanie coraz bardziej rozpościera się, pomimo moich odezw, i środków od rządu przedsiębranych. Tak mi donosi jenerałny kapitan prowincyi, w celu, ażeby, jak on, użył wszelkich sposobów do przywrócenia spokojności. Usłyszcie więc głos mój, i wyrzycie go na waszych sercach. Wszyscy ci, którzy buntują się przeciw Królowi, przeciwko władzy jego namiestników, albo przeciw istnacej formie rządu, są zdrajcy, zasługujący na nienawiść i wyklęcie współobywateli. Występek ten tak jest ohydny sam z siebie, że zawsze okrywał się maską cnoty, i taka jest cecha zamieszek, które nas dręczą. Te buntury (mówi dale Biskup), są dziełami demokracji, i nawzajem chcą ją przywrócić. Sprawcy ich otwarci, są ludzie uwiedzeni, lecz doświadczeni rojalisci. W teyże nawet chwili, kiedy posuwają się wśród ogłosu: *Niech żyje Król Samowładny Ferdynand!* młodzież idąca za nimi wcale inne wydaje okrzyki. Rozsądni, jakby się zdawało, ludzie poklaskują temu: a przecież ci rojalisci są tylko ślepym narzędziem demokracji.

Od granic hiszpańskich dnia 26 sierpnia.

Intendent policyi w *Barcelonie*, nim jeszcze został oddalony z urzędu, napisał w liście do Jeneralnego Intendenta: „Powstanie znacznie się wzmogło. Kierują nim dawniejsi półkownicy *Bosch* i *Ballester*, tudzież *Augustyn Saperes*. Połączyło się z nimi wiele officerów, którzy również, jak *Ballester*, pozyskali amnestyą za pierwsze powstanie w kwietniu. Bandy znacznie się powiększają; niektóra z nich wynosi przeszło 2000 ludzi, i są urządzone po wojskowemu na bataliony, kompanie i t. d. Baza się ciągle z ochotnikami rojalistowskimi. Śmiałość powstańców wzbudza wszędzie trwogę, zabierają broń władzom, osobom prywatnym i ochotnikom rojalistowskim, niechęcącym działać wspólnie z nimi. Toż samo powiedzieć można o mundurach, kassach wojskowych i innych rzeczach. Zuchwałość ich nieochrania nawet miast większych, gdzie nakładają opłaty na majątnych mieszkańców. Nierównie bardziej cierpią wieś przez ich rabunek. Dla potożenia końca temu nieszczęściu, przybyło tu 376 żołnierzy z *Majorki*. Ze zaś liczba ta nie była dostateczna do osadzenia tylko główniejszych, przestawała

DODATEK

Wilno dnia 12 Września o. s. 1827 Roku.

więc na ściganiu band muiejszych, które zawsze uciekały. Policya radziła używać dzielnych środków; i z obawą przepowiadała, iż powstańcy mniemają, jakoby nie chcieli bardzo ich powściągnąć. Spieszne użycie dzielnych środków może jeszcze przywrócić spokojność. W przypisku namienia Intendent policji o pokonaniu bandy *Augustyna Saperes* pod *Piera*.

List prywatny z *Barcellona* pod d. 20 b. m. obejmuje następujące wiadomości o ostatnich ruchach w Katalonii: „Powstańcy, którzy się niedaleko *Torresa*, jednego z najbogatszych miast Katalońskich, znajdowali, chcieli tam wpaść dla nałożenia kontrybucji i wzięcia sukna. Władze jednak miejscowe zabezpieczyły miasto od ich napadu. W pogon wysłano ochotników rojalistowskich; lecz ci się z nimi połączyli, tak, iż tylko 4ch wróciło do miasta. Inna banda wpadła niedawno do miasta *Martorell*; nstychmiast złoczyli się z nią wszyscy ochotnicy rojalistowscy, i nałożono 20,000 realów kontrybucji. W więzieniu w *Manresa* było kilku ochotników rojalistowskich, których badanie rozpoczęto; lecz uciekli wraz z tymi, pod których strażą w więzieniu zostawali.“

PORTUGALIJA.

Lisbona dnia 18 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Pannje tu największą spokojność, co przyjąć wypada doniesieniu o mającym nastąpić przybyciu Cesarza *Don Pedra*. Spokojność ta jest tem pożądalszą, iż wiadomość o zwycięstwie, które Pan *Calomarde* odniósł w *Madrycie* nad Panem *Recacha*, mogła być wzniesić rozruchy, o czém już myślano; lecz intrzygi nie wzięły skutku.

Bank tutejszy przyrzekł dać pożyczkę rządowi naszemu, i dla tego cena wszystkich papierów skarbowych znacznie się podniosła, co jest skutkiem oczekiwania niezwłocznego przybycia Cesarza *Don Pedra*.

— Dnia 19 —

Dnia 15 b. m. obchodzono tu rocznicę młodej Królowej, *Maria da Gloria*, przyczém śpiewano kantatę o konstytucji.

Gazeta tutejsza nie ogłosiła dotąd postanowien Cesarza *Don Pedra*, lubo ten Monarcha kazał je umieścić w gazecie urzędowej, wychodzącej w *Rio Janeiro*, stolicy Brazylii.

Jenerałny Intendent policji zajmuje się gorliwie przywróceniem straży policyjney, którą *Saldanha* przed rokiem rozpuścił.

T I - C Y A.

Od granic tureckich 19 sierpnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Okrety kupieckie Austriackie płynące z *Alexandryi* pod zastoną brygu *Ussaro* i galioty *Enricheta* zostały zniewolone zatrzymać się pod *Nanso*, gdzie był znany *Kanaris* z dwoma brygami Greckimi i statkiem palnym. Kazał on pomienione okręty przetrząsać: lecz dowódcy brygu i galioty dzielnie się temu oparli, poczem *Kanaris* wysłał jeden z brygów swoich do Lorda *Cochrane* po rozkazy. Ten odpowiedział, iż nikt nie ma prawa przetrząsania okrętów konwojowanych. *Kanaris* usłuchał i zachował się spokojnie; atoli maytkowie Grecy chcieli się temu oprzeć i gwałtem przetrząsać okręty Austriackie, kiedy niespodziewanie nadpłynął inny bryg Austriacki *St. Marco*, i przeprowadził szczęśliwie okręty kupieckie do okolic *Naxos*.

— Dnia 20 —

Gazeta Florencka umieściła następującą wiadomość z listów z *Korfu* pod d. 6 sierpnia: „Lord *Cochrane* i *Miaulis*, mając fregatę *Helias* i bryg *Salvatore*, spotkali d. 1 sierpnia blisko *Cefalonii* i *Missolungi* flotyllę Turecką, uderzyli na nią i

rozproszyli. Jedna tylko fregata nieprzyjacielska dawała odpór; lecz została zabrana wraz z szonerem i szalupą kanonierską. Reszta flotylli schroniła się do zatoki Lepantskiej.“ Zmieniono osadę w *Napoli di Romania* (pisze dalej Gazeta Florencka), do czego Jenerał *Church* wiele się przyłożył. Odkryto korespondencją między *Kolettym* i Kijem Seraskiera *Reszyda* Baszy; lecz rząd Grecki nie uwięził *Kolettiego*.

W drukarni rządu Greckiego, będącego nawczas w *Poro*, wyszła *Konstytucja Polityczna Grecyi*, zatwierdzona na trzeciem zgromadzeniu narodowem w *Trözen* w miesiącu maja r. b. Obejmuje 150 artykułów.

— Dnia 21 —

Cztery brygi Greckie mają znówu trzymać port *Patras* w zamknięciu, co bardzo utrudni działania Turków.

List z *Alexandryi* pod dniem 13 lipca wyraża: „Eskadra Egipska wysłana dla ścigania flotylli Greckiej, wróciła do tutejszego portu; obie strony nic nie przedsięwzięły. Niewiadomo, dla czego Grecy nie uskuteczнили swoich zamysłów, kiedy im wszystkie okoliczności sprzyjały. Wyprawa Baszy nie może jeszcze wypłynąć; brakuje bowiem pieniędzy; 500,000 talarów ma przybyć z *Livorny*, i codzień wyglądamy fregaty, która je przywiezie. Przy takich przeszkodach, uzbrojenie wyprawy nie skończy się jeszcze i za miesiąc.“

Późniejszy list z *Alexandryi* pod d. 17 lipca wyraża: „Słychać, iż wyprawa, która ztąd miała wyjść po żagle, została wstrzymana, albo z rozkazu Baszy, albo z powodu znajdujący się przed portem eskadry Greckiej“ (W *Tryescie* rozeszła się dnia 27 sierpnia pogłoska, iż Lord *Cochrane* spalił flotę Egipską w *Alexandryi*. Wieść ta jednak małą znalazła wiarę, raz ze względu na szczipłą się tego Admirała Greckiego, powtóre, iż okręty, które w 36 dniach zawinęły z *Alexandryi* do *Tryestu*, nie o tym wypadku nie wiedziały.)

Stambuł dnia 25 sierpnia.

(z tejże gazety.)

Wczora odebrano tu wiadomość ze *Smyrny* pod dniem 1 b. m., iż Seraskier *Reszyd* Basza, zostawiając 5000 wojska w *Attyce*, z resztą korpusu swego, udał się do *Albanii*. *Ibrahim* Basza trudni się sprzątaniem zboża z pol w *Morei* i spróbowaniem go do twierdz, w czém nie doznaje przeszkody od Greków, którzy nigdzie na półwyspie, wyjąwszy *Nauplia*, nie mają znaczney siły. Flotta Egipska, która ma wynosić blisko 100 statków wojennych i przewozowych, jest przysposobioną w *Alexandryi* do żeglugi, a podług innych doniesień, wypłynęła w ostatniej połowie lipca, o czém jednak nie ma dokładney wiadomości. Najważniejszym wypadkiem w *Morei* jest ponowiony spór między samymi Grekami o posiadanie *Napoli di Romania*, czyli właściwie wyższej cytaelli tego miasta, zwanej *Palamides*, który spokojnych tamecznych mieszkańców pograża w nieszczęściu. Wypadek ten krwawey kłótni między Moreńczykami i Rumeliotami nie jest jeszcze z pewnością wiadomy. Słychać jednak, iż Rumelioci ustąpić musieli, i zostawić cytaellę przeciwnikom swoim. Mówią oraz, iż Rząd Grecki wyniósł Podpólkownika *Heiddegger* na stopień Jenerała, i mianował go dowódcą rzeczoney cytaelli.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

(z Gazety Warszawskiej.)

List pisany z *Hammerfest* pod dniem 24 kwietnia, czyni nadzieję pomysłnego skutku wyprawy naszej do bieguna północnego. Piszący zastawał dawniej przez 14 lat w służbie kompanii

Wschodnio-Indyjskiej, i dla tego obawiał się, aby mógł znieść odmianę klimatu; lecz poznał bezzasadność tej obawy.

Macgregor, Kacyk kraju *Poyais*, któremu za to, iż wyzwalał Pana *Spong* na pojedynek, kazano (w Londynie) złożyć kaucję na 2000 f. sz. (80,000 zł. pol.) i stawić dwóch zaręczycieli, mogących dać rękojmi po 1000 funt. szterł. (40,000 zł. pol.) za spokojne przez dwa lata jego sprawowanie się, pośiedzi zapewne cały ten przeciąg czasu w więzieniu: nikt bowiem za nim nie chce ręczyć.

Teatr Wileński.

Pomny na sławę Webera, i zdanie, jakie znawcy o jego układzie muzyki, do opery: *Wolny Strzelec* (Freyschütz) dali; czytając w gazetach doniesienia o powtarzaniu tej opery po kilkadziesiąt wciół razy, na pierwszych teatrach Europejskich; znajdując się dawniej na kilkakrotnym jej wystawieniu, w naszym nawet mieście, przez artystów dramatycznych niemieckich; chociaż nie należę do zaciętych stronników romantyczności, pociągając atoli jej wymysłem, a nawet dając się niekiedy uwieść wyszukany jej środkiem, podniecenia uczuć spoważniałych klasycznością; czekałem zapowiedzianego wystawienia tej opery, pierwszy raz na naszym teatrze po polsku, przez przybyłych do nas artystów dramatycznych, pod dyрекcyą JP. Skibińskiego, tym niecierpliwiej, że coraz większą była zwłoka, którą zapowiedziane powiększenie orkiestry, nowa garderoba kostiumalna i nowa dekoracja, równie niecierpliwionym, jak ja widzom, za słuszną uważać kazwały. Spełniły się wreszcie nasze oczekiwania, przez dwukrotne wystawienie *Wolnego Strzelca*, w dniu 3 i 4 b. m., i, nim czyje poważniejsze otworzy się zdanie; za przykładem litery Z (patrz N. 103 *Kuryera Litewskiego*) niech też mnie, starszy nawet w porządku alfabetycznym literze Y, wolno będzie ze swojemi wydać się uwagami.

A naprzód, co do powiększenia orkiestry: O tém nie powiedzieć nie mogę; gdyż nie dowiadując się nigdy o liczbie stojących zwykle do wszystkich oper muzyków, i teraz woląłem czekać skutku, jaki na mnie sprawią, a nie przeglądać ich rzędy. Jakoż dzięki (nie wiem czyiej) staranności w doborze, a pilności w wykonaniu wszystkich osób, orkiestrę składających, co P. Kind w szczególności swojej imaginacji utworzył i akcyi teatralnej do dopełnienia zostawił, co niezrównany Weber najszybciej pojął, i na posłuszny swoim uczuciom systemat melodyj rozlał, wszystkiém tém przenikałem się, pod czas uwertury. A nawet, jeżelibym (naksztalt tłumaczów hieroglifów, którzy może więcej wyczytują, jak jest w istocie) więcej czuł, niżeli w swoim utworze zawarł Weber, tedy to niech będzie chwałą naszej orkiestry, która tak skutecznie umiała zrobić wrażenie. Z resztą, w samej operze, lubo muzyka niedostępnie prawie wszystkim osobom towarzyszyła, będąc jednak tylko wsparciem śpiewu głosowego, a przeto w samém tylko przeprowadzaniu tego śpiewu i w jego konkludowaniu wydając się w całej swej mocy, mniej zręczności do sądzenia o sobie zostawiała.

Powtóre, co do garderoby kostiumalnej: Nie wiem dla czego w afiszach nazwano ją nową; chyba tylko dla kilku łokci żółtych lub czerwonych sznurków, któremi uszamerowano kurtki strzelców, wyśmienicie służyć mogące i na żupaniki Krakowiaków, i na koleciki Hiszpanów, i t. d. Jakkolwiek więc garderobę tę nazwaćby można było *stosowną*, nigdy jednak *nową*: bo nawet i z pożądanego papieru kłamy u strzelców, niewiele jej nowości przyczyniały.

Potrzenie, co do nowej dekoracji: Świadczę się wszystkimi, którzy tu oddawna na wido-

wiska teatralne uczęszczają, że równie, jak ja, nie nowego w niej nie dostrzegli; i dziwić się potrzeba, dla czego tej dekoracyi nie chciano, w doniesieniach o poprzedzających reprezentacyach, nazwać *nową*, kiedy ją teraz za taką uznano. Wszak też same ściany, miał salon *Deja Algierskiego*, gościnna izba w oberży, do której *Jan z Paryża* zawitał, sala audencyonalna *Królowej Golkonady* i t. d. co i komnata, w której uyrzeliśmy Agatę. Toż się rozumie i o dekoracyi na otwartem powietrzu, w pierwszym akcie użytej. Prawda, że w trzecim akcie dekoracja była *nową*, ale jakże ta nowość razita oko! W najszybszej scenie przygotowań czarodziejskich, kiedy widz trwoga przeymować się zaczyna, pod wpływem najszybszej muzyki, trudno jest wstrzymać się od śmiechu, gdy wśród jej spadów, naśladujących jakby jęki potępionych, odkrywają się łatki na kulisach, skały podobno mchem okryte wyobrażać mających, a z pod tych łatek wyglądają jakieś niby oblicza, do śmiesznego naśladowania czasem słońca podobne. Trudno się nie ulitować, widząc chlubię przynoszącego rzeczonemu Towarzystwu artystów dramatycznych, P. Bondasiewicza, najszybszemu przejętego rolą czarodzieja Kasptra, passującego się z mnogimi uczuciami: niepewności, azali Max dotrzyma słowa, trwogi, pomimo nawyknięcia do widoku Samiela, gdy go uroczyście wywoływać zabiera się, i nowe ma proponować układy; radości, prawie szalańskiej, gdy czarnego strzelca jeszcze ulagodzić potrafił, a razem, gdy posłyszał głos nadchodzącego Maxa; trudno, mówię, nie ulitować się, widząc tak wysilającego się artystę, wśród przedmiotów tak lichy wyobrażonych. Bo czemuż jest ów cypel skały, na którym uczepił się Max przed zejściem na środek sceny? Czém jest tych kilkanaście z kart wystrzyżonych ptaszek, których utrzymujące nici splątały się i zawiesiły na kulisie? Czém jest ten parszający szmermelem dzik, równie, jak kilka tuzinów różnych potwór, z kawałków płótna i tektury, wleczonych przez scenę pojedynczo, lub na sznurkach, jak chusty do wysuszenia porozwieszanych? Czém te wyskakujące małpeczki z pochodniami, jeżeli nie na większą skalę, dekoracją jasełek, do bawienia dzieci? Nie przeczę, że w czwartym akcie, był *nowy* namiot, ale tak niedostępny, że Xiążę nawet pod nim schronić się nie mógł.

Lecz przejdźmy do osób: Pani Skibińska, w roli Agaty, ze wszystkimi zaletami, niepojętą moc muzyki Webera, mistrzowsko oddała. Kto się nie rozrzewniał głosem ubolewającej Agaty, kto z nią udęceń wszystkich nie doświadczał, na tym zapewne melodyja żadnego nigdy nie sprawiła wrażenia. Cóż dopiero powiedzieć o naturalności w wykonaniu roli Anusi, przez Panią Zawadzka? Głos jej wdzięczny, naturalność w wyrazie twarzy, mimowolnie nawet skłaniały do ciągłych oklasków. Nigdy Kasper nie może być lepiej oddany, jak go wystawił P. Bondasiewicz, lecz dziwno dla czego zdaje się miał tyle trudności w skłonieniu Maxa, kiedy go P. Gawewski, z samego już weyrzenia, wystawił tak machinalnym, że i bez pomocy podobnego przekonania, jakie posiadał Kasper, i bez jego chytryści, łatwo by nim powodować było można? W ogólności mówiąc, na mało zarzutów zasługują wszystkie inne osoby, i wykonanie tej sztuki, mogłoby się uważać za najlepsze, gdyby nie wyżey przytoczone uchybienia, w dekoracyi i kostiumach. To tylko jeszcze przydać muszę, że, jak we wszystkich poprzedzających reprezentacyach, do których znaczna liczba osób wchodziła, tak i w tej, zaniedbane było *grupowanie*: gdyż najszybszemu wszystkie orszaki, wystawiały tylko nieporządną tłuszcę.

Y***

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 12 Września o. s. 1827 roku.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż za liczącą się na byłym tenitorze Dziśnieńskiego trunkowego odkupu, tamecznym kupcu żydzie Mendelu Lipkowie Kienigsberdze, odkupną niedomkę w ilości 29,342 rub. 30 kop. assygn. oprócz procentów, przedawać się będzie w tym Rządzie własny tego Kienigsberga główny murowany dom, położony w Mieście Dziśnie, w byłym podradzie w Dyneburskim Komitecie Budowniczym, przyjmujący się w ewikcyi w 94,978 rub. 66 kup. assygn.; o zrobienie którego inwentarza i ocenki, z pokazaniem rozkładu między sobą, budowy i attynencyy, oceniając nie tylko niepalne, lecz i wszelkie inne materiały, jak w samym domie, tak i w należących do niego attynencyach, przepisano Dziśnieńskiemu Horodończemu; jakowy inwentarz okazany będzie przy targach kupującym; zatem życzący kupić takowy dom, zechcą przybyć do tego Rządu dla targow na terminy, licząc od pierwszego wydrukowania tego ogłoszenia w S. Petersburgskich albo Moskiewskich gazetach, pierwszy za miesiąc, drugi za dwa, a trzeci we trzy miesiące w pierwszy sessyyny dzień. Dnia 31 sierpnia 1827 roku.

Sowiernik Czerniajew.

Sekretarz Jan Zahorowski.

W Obowiązkach Naczelnika Stołu
Ignacy Łaski.

1 Roku 1827 mca augusta 17 d. Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem Remissyynym Sądu spraw Cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów w dniu 24 czerwca teraźniejszego 1827 roku zaferowanym, dla uspokojenia wszystkich wierzycieli i protensorów z majątku ziemnego Łaygobole w obwodzie Białostockim powiecie Sokolskim położenie mającego, przeznaczony; po ustanowieniu swej jurydykcyi i załatwieniu wszelkich przedstanowczych sporów, stosując się do Remissy i rezolucyi swojej na dniu dzisiejszym ogłoszoney, wszystkich wierzycieli do majątku W. Józefa z Majewskich Strachowiczowey i Alexandra Chaleckiego, z jakiegobądźkolwiek źródła swe pretensyi stosować mogących, iżby zaskuteczniejszy w przeznaczonym dniu 5 8bra roku teraźniejszego 1827 nakazaną wyrokiem Sądu niniejszego komportacją na rejestrze papierów i dowodów w mieście Sokółce przed Regentem Sądu tego Szemiotthem (a przed oczewistym wyrokiem w Sądzie tym oprzysiądz się powinna;) w terminie do powtórnego i ostatecznego zjazdu 12 aprila przyszłego 1828 roku zamierzonym, sami lub przez umocowanych, dla ulegitymowania swoich należności w tym Sądzie Exdywizorskim stawili się, przez teraźniejsze wzywa, i że w razie niestawienia się pretensye ich wieczney ammissyi ulegną, zastrzega.

Stanisław Karwowski Prezydujący Exdyw.

Józef Rakowski Exdywizor.

Wincenty Gozlewski Exdywizor.

Regent Exdywizorski Szemiotth.

Podaje się do publiczney wiadomości, iż są do przedania dwa folwarki o mil sześć i pół od Wilna położone, ograniczone w jednym obrębie bez żadnych szachownic, z których jeden zawiera w sobie obszerność włoć 60, ma dymów włościańskich 30 las budowlowy, pozycyą i ziemię naylepszą, obfituje w łąki, ma rzeczkę, staw zarybiony, i wszelkie ekonomiczne wygody; drugi zaś równey dobroci, co do ziemi łąk i lasów; zawiera obszerność, włoć 75 i chat 50, takż bez żadnych szachownic, chaty porządnie zabudowane, i włościanie we wszelką potrzebną uprząż opatrzeni, ewikcyą za nabycie jest nappewniejsza. Jeśliby kto życzył nabyć którykolwiek z pomienionych folwarków, o cenę, jakę też o wszystkich potrze-

bnych dalszych szczegółach znajdzie wiadomość dokładną, u WJ Pana Stanisława Sidorowicza Adwokata Sądu Głównego Wileńskiego; gdzie inwentarze i mapy tych folwarków do przejrzenia są zostawione.

1 Gdy wszelkie przedsięwzięte środki przez Opiekę Szlachecką Powiatu Wileńskiego w celu wyeksekwowania należności Skarbowey zosched przez exdywizyą rozmaitym lokatorom wydzielonych, żadnego dotąd niewzięły skutku; uwiadomiony o tem JW. Rzeczywisty Radca Stanu Litewsko-Wileński Cywilny Gubernator i Kawaler Horn, przepisaniem swoim na dniu 13 czerwca t. r. za N. 11,539 danem, polecił opiece takowe schedy po opisaniu onych przez członków opieki i Sądu niższego oraz powiatowego Strabczego, wyprzedać przez publiczną licytacją, że więc w tym przedmiocie przez Opiekę zostało uczynione stosowne rozporządzenie i że zwierzchność do wyprzedaży tych sched przystąpi uwiadamiają się lokatorowie dla tego, aby unikając tey nieprzyjemności starali się nieodmiennie przed dniem 15 następującego miesiąca października zaległość skarbową uspokoić. Schedy takowe są następujące: z exdywizyi *Solecznickiey*, sądzone: Strzyżewskiemu, Buczyńskiemu, Borowskiemu, Gczwskim i Jeleńskim; *Rubieńskiey*: Marszałkowej Radziszewskiej z karczmą Papaska zwaną; *Zacharyskiey* Chorażynie Tukallowey; *Bijuciskiey*: Broniszowi, Sokołowskiemu, Wołodkowej, Prezydentowi Siesickiemu, Sędziemu Kocietłowi, kupcom Eliaszewiczom, Downarowiczowi i Romanowiczowi; *Gozy i Szutnik*: Dworzanińowi, Korwellowi, Kajetanowi Lachowiczowi, Reyzerowi, Mickiewiczowi i Assesorowi Hurczynowi. *Białey Waki*: Kazimierzowi i Gideonowi Jeleńskim, Dominikowi, Adolfowi, Rudolfowi, Alexandrowi, Konstantemu, braciom, Paulinie siostrze, Walteróm. *Olkinian i Kamionki*: Joachimowi i Franciszkowi Łodziom, Maryannie Wysockiey, Felcyanowi i Karolowi Zawadzkiemu, Sędziemu Zawadzkiemu, Teodorowi Wańkowiczowi, Wincentemu Biszewskiemu i Stanisławowi Derwinskiemu. 1827 roku miesiąca września 10 dnia (podpisano) Prezydujący, Marszałek Wileński i Kawaler Stanisław Jasieński.

Za Zgodność: Siemaszko Sekretarz Szlachecki Ptu Wil:

1 Sąd Podkomorsko Exdywizorski za Remissą Sądu Ziemskiego Powiatu Upitskiego dnia 20 apryla roku teraźniejszego 1827 zapadł: Dobra Eyrymaycie, i Sałuny w Powiecie Upitskim leżące, dziedzictwa WW. Ludwika, Stanisława, Doroty i Napoleona Szlagierow braci rodzonych; dział między bracią i Taxę Exdywizyą przeznaczającą, zjazd pierwszy w dniu 19 augusta roku niniejszego uskuteczniwszy, powtórnny zjazd na rozsądzenie oczewiste dzień 10 miesiąca oktobra roku tegoż przeznaczył, na który to termin, ażeby Kredytorowie i Pretensorowie z stosunkami swemi w tymże Sądzie jawili się pod utratą rzeczy zastrzega.

Datt. w Eyrymayciach roku 1827 miesiąca augusta 19 dnia.

Podkomorzy Pttu Szawel. T. Herabowicz.
Prezydent Ziem. Upitt. i Exdywizor A. Jankiewicz.

Pisarz Ziemski Upitt. Maciej Paszkiewicz
Exdywizor.

Regent Sądu Podkomorsko Exdywizorsk.
Wincenty Bułharyu.

Mieszkanie do najęcia.

1 W domu WW. Baranowiczow pod N. 707 przy ulicy Wilenskiej blisko Dobroczynności położonym, jest do najęcia mieszkanie górne od ulicy z potrzebnymi wygodami, rocznie lub półrocznie od daty S. Michała. Kto by potrzebował, zechce udać się do samych właścicieliow tamże mieszkających.

2 Od Magistratury Powszechney Opieki Gubernii Litto Wilenskiej ogłasza się: iż w niej na skutek rezolucyi w dniu 3 września nastaley, będzie się odbywać powtórnie publiczna licytacya: pierwsza dnia 9, druga 10 a trzecia i ostateczna 17 idącego msca, na jednoročną arędowną tenutę od terminu S. Michała, domu z officynami JW. Senatorsa Hrabi Ogińskiego na Rudnickiej ulicy sytuowanego; azatem życzący zaarędować takowy dom zechcą przybydź na rzeczone terminy do Sądownictwa Magistratury Powszechney Opieki z prawnymi Ewikejami, gdzie okazane będą warunki Kontraktu, na których pómieniony dom od daje się w aręde.

Непременный Членъ Приказа и Кавалеръ
Петръ Клейснъ.

Секретарь П. Солиманн.

Начальникъ Стола Губернскій Секретарь
Андреевскій.

Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego podaje do publiczney wiadomości, że na reparyacyą Kościoła Parafialnego w Gieranonach odbywać się będzie licytacya w sali posiedzeń tegoż Rządu w dniach 13, 16, i 19 terażniejszego września. Warunki do licytacyi oraz śmieta, są do przejrzenia w każdym czasie w Kancellaryi Uniwersytetu. 1827 roku września 7 dnia.

(podpisano) Sekretarz Felix Mierzejewski.

Powodem Prośby JW. Heleny Szłykowowej Sztatskiej Sowietnikowej, i Rezolucyi za oną w Magistracie Wileń., dnia 2. terażn. msca września nastaley, wyprzedawane będą z publiczney licytacyi w Sali Wielkiej Rafaśza Wileń., rozmaite domowe sprzęta, meble, porcellana, kryształy, brązy, żyrandole i dalsze przez pomienioną JW. Szłykowową ku wyprzedaniu przedstawione rzeczy. Takowa Licytacya od dnia 12 idącego dopiero msca września każdodziennie, oprócz dni uroczystych, aż do skonkludowania oney, odbywać się będzie. O czem dla powszechney wiadomości wydaje się niniejsze Ogłoszenie. Roku 1827 msca września 3 dnia.

2 Roku 1827 sierpnia 18 dnia, niżej pod-

pisany do akt Ziemskich Pttu Wileyskiego przynosi oświadczenie z powodów następnych: po ustałym życiu ś. p. Teresy z Chrzanowskich Oskierczyney, żalicy z dalszym rodzeństwem, jako po bezpetomney siostrze stawszy się pozostałego funduszu sukcesorem, dla zajmowania się w odległym kwalerunku służbą woyskową, rodzonych braci Michała Podpułkownika i Józefa Majora woysk Rossyyskich Chrzanowskich, bez ich obecności i zezwolenia, nie mógł i nie śmiał dotąd otwierać i przepatrywać składów pozostałych z ważniejszymi papierami. Jakowe zezwolenie przez skomunikowanie się otrzymawszy, przy rozpatrzeniu papierów, znalazł w onych znaczny niedostatek i między innymi mianowicie nie został wynaleziony Dokument na 2,500 rubli srebr. od WWch Jana Rudominy i Józefa Dłużniewskiego zesłany Oskierczyney wydany, ręką W. Dłużniewskiego pisany, pieczętarstwem upoważniony, i w późniejszych układach między obżalłmi przez samojednego W. Jana Rudominę, do wypłacenia przyięty, o jakową należność w roku jeszcze 1821, kiedy zesła Oskierczyna przedsiębrała rozwinąć proceder, obżalłny Rudomina zaręczając ze swej strony akuratność i rozliczając się o zaległość kilkoletnich procentów, wstrzymał docześnie procederowy zamiar; lecz odtąd skutkow opisowi i uręczeniom tak za życia zesłany Oskierczyney jako i po jej zgonie, mimo dopomnienia się sukcesorów niedochował, albowiem kapitału i procentów w latach późniejszych nieoptacił, a ponieważ zesła Oskierczyna w różnych Sądownictwach szczególnie Mińskiej i Wileńskiej Gubernii mając processa, papiery w rozmaitych stosunkach obranym powierzała plenipotentom i otem dokładnych nie zostawiła Informacyi, żalicy zaś przed laty siedmiu zajmując się interessami ś. p. Oskierczyney, jako o bytności i niedoiszczeniu przez dłużnika wzmienionego Dokumentu, jest najdostateczniej wiadomym, tak przy wszelkich dowodach, uprzednich protestacyach, świadectwach i pieczętarskich zeznaniach, że mocą nastania niewynalezionych tranzaktów należności poszukiwać będzie, zapowiada. A międzytym o powrót wszystkich tych uprasza, którzyby mieli wzmieniony Dokument lub inne papiery przez zesłą Oskierczyną powierzone sobie za wydanymi plenipotencyami lub słownym zleceniem. Benedykt Chrzanowski b. Assesor Zawill.

Roku 1827 augusta 18 dnia przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi Pttu Wileyskiego stawając osobiście W. Benedykt Chrzanowski b. Assesor Sądu N. Zawiley. takowe oświadczenie ku zapisaniu podał, przyjąłem i zgodziłem z Protokołem potocznym świadczę. Wincenty Kiersnowski Ziem. Pttu Wileyskiego Regent.

Wołno drukować d. 5 września 1827 r.
Cenzor, Norbert Jurgiewicz.

2 W domu W. Kostry znajdują się pokoje do najęcia od ulicy, życzący sobie one nająć, mają się udać do samego gospodarza.

Czas obserwacyi.		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Réaumur.		W i a t r y.		Odmiana w powiet.	
Obserwacye meteorologi- czne.	d. 9 godz. 2 wiecz.	27 cal.	8,7 lin.	+ 13,25 stopni		Południowo-Zach.		Pochmurno	
	d. 10 — — —	27 —	10,0 —	+ 13,0 — —		Południowy		Deszcz	
	d. 11 — — —	27 —	10,5 —	+ 13,5 — —		Wschodni		Pochmurno	
	d. 12 godz. 6 zrana	28 —	0,0 —	+ 7,25 — —		Połudn.-Wschod.		Pogoda	

Wilno dnia 12 Września r. s. 1827 roku.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego całej Rossyi etc. etc. etc.

5 Urodzonym Wincentemu i Anieli z Popławskich Nowickim Adwokatom Subseliow Wileńskich, Xiędzu Tomaszowi Jatowtowi Przerorowi i całemu Zgromadzeniu XX. Dominikanow Wileńskich Klasztoru S. Ducha, Karolinie Wysockiej, i Anieli Jastrzębskiej Donataryuszom ś. p. Józefa Gzowskiego Podczaszego Wołkowysk., oraz dalszym wszystkim do massy funduszow zeszłego Gzowskiego Podczasz. Prentensorom, Ignacemu Emanuelowi Kamerjunkrowi JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Michałowi i Romanowi braciom Lachnickim Sukcess. zeszłego Antoniego Dyzmasa Lachnickiego b. Marszałka Wileń. i Mikołajowi Pomarnackiemu Sędz. Ziemsk. Wileńskiemu Exekutorom Testamentu zeszłego Podczaszego Gzowskiego, Gasprowi Romanowiczowi b. Assessorowi Sądu Gł. 2. Depart. utrzymującemu majątek ruchomy zeszłego Podczaszego Gzowskiego, Tekli z Minkiewiczow Kozłowskiej Chor. b. w. Poll. sukcesorce zeszłego Wincentego Minkiewicza b. Burmistrza M. Wilna, sukcesorom zeszłego Artingiensa, Ambrożewiczowi Felixowi, Abramowiczowi Furmanowi, Maciejowi i Ludwice z Klimaszewskich Buynickim, Józefowi Bierniackiemu, Benedyktowi Czugałińskiemu, Czechowiczowi Szambell., Felicjanie z Żabow Czechowiczowej Prezydentowej Ziemskiej Oszmiańskiej, Wincentemu Chrapickiemu, Ludwikowi Chodzie, sukcesorom Ignacego Dziekońskiego Szamb., Michałowi Duchowieckiemu, Janowi i Dorocie z Terpiłowskich Drozdowski, Stefanowi i Annie z Niemirowskich Eysmontom, obywatelom Antokolskim, Teofilowi imo Brzostowskiemu Wojewodziny Smoleń. 2do Fersenowej, Józefowi Talko Koll. Reges., Fiałkowskiemu Chorążemu Horodel., Józefowi Golejewskiemu sukcesorowi Józefa Golejewskiego Prezydenta Granicz. Trgo. w asystencyi opiekunow, sukcesorom zeszłego Kazimierza Golejewskiego, Janowi Golejewskiemu Sędz., Heronimowi Koponice Grabowskiemu, Benedyktowi Gzowskiemu, Bogumile Grabowskiej, sukcesorom Wincentego Gzowskiego Podkomorzego Kopyskiego, Frydrykowi Gierycowi, Ignacemu Giecowiczowi Rotm., Dominikowi Helmanowi Por., X. Leonowi Jaksiewiczowi Plebanowi Hoskiemu, Tomaszowi Imbrze Krayczycowi Lidz., Jachimowiczowi, Jedlińskiemu Kapitanowi, Wawrzyńcowi Joczowi Rotm. Trockiemu, Antoniemu Jankowskiemu, Franciszkowi Kończy Pisarzowi Ziemsk. Wileńsk., Karolowi i Ignacemu Koziełom Podstoll. Wileń., Korozie Dworzaninowi J. K. M. Kokułowiczowi, Wincentemu Kołbowi Adwokatowi, Andrzejowi Kościółkowskiemu, X. Józefowi Klinowiczowi, Antoniemu Szymakowi, Michałowi Krupskiemu, Maryannie matce, Alexandrowi Majorowi Kubitowiczom, Kapaciewiczowi, Bazylemu Kotelnikowi, Elżbiecie Karbutowiczównie, Antoniemu Kościółkowskiemu, Kiewliczowi b. Adwokatowi Sądu Gł., Teresie, Karolinie z Francessonow Lisandrowej, Konstantemu i Zuzannie z Jodkowskich rodzicom Jerzemu synowi Lewandowskiemu, Mikołajowi Łopacińskiemu Pisarzowi Trybunał., Ludwikowi Łokuciejewskiemu obywatelowi Antokol., Heronimowi Mitansowskiemu Deput. Wywod. Mińskiemu, Janowi Mieszkowskiemu, Andrzejowi Mokrzeckiemu Porucz. W. Poll., Janowi Millerowi, Mickiewiczowi, Samuelowi Gotlibowi Majorowi, Wincentemu Michałowskiemu, Zofii Montasrowej, Maryannie Michałowskiej, Helenie Nowickiej, Michałowi Niezabitowskiemu Kasztell. Nowogrodz. debitorowi, Ignacemu Woyniłowiczowi Porucz., Michałowi Nestorowiczowi Rotm., Janowi Millerowi debitorowi, Rochowi Komicowi Kempańskie, Narbutowi Szambell., Bogumile Butlerowej Mieczney Wileń., Franciszkowi i Annie z Chojeckich Nowodworskim, Star. Grotel. debitorom, Michałowi Bułharowskiemu Rotm. Wileń. i Michałowi Pancewiczowi Chorąż. W. Poll., Porucz. Józefowi Nowickiemu, Alexemu Iwanowiczowi, Niemonowowi Porucz., Tadeuszowi Naramowskiemu, Janowi Ostrowskiemu, Janowi i Katarzynie Ostrowskim Cukiernikom, Marcybelli z Pozniakow Ogińskiej, Józefowi Orlickiemu, Antoniemu Odyńcowi, Eliaszowi Odyńcowi, Józefowi Pilichowskiemu Star. Taborysk. Antoniemu Pozniakowi Chorąż. Oszmiań., XX. Pijarom Lidzkim, Józefowi Pohroszyńskiemu Sędz. Rzeczyckiemu, Antoniemu Platerowi Staroście Kur. i Szambellanowi b. Dworu Poll. Teofilowi z Nowickich Popławskiej debitorce, Mikołajowi Szymkajłowi wujowi i paręcznikowi, Pozaryckiej Rotm., Piszczatowskiemu, Onufremu i Teofilowi Popławskim, Onufremu i Tekli Popławskim, Xięciu Nikodemowi Puzynie Infułatowi Gieranowskiemu, Ignacemu Podhayskiemu, Zyluchelowi Stefana synowi, Prylachowowi, Karolowi Przeciszewskiemu, Prawskiej i Helenie Nowickiej, Teofilowi Pawłowskiej in post Grotkowskiej, Maciejowi Paszkowskiemu Szcwcowi, Hilaremu, M. inowi i Janowi Rewkowskiemu, Wilhelmowi Refeldowi Radnemu M. Wilna, Dyonizemu Rymiańskiemu Miecz., Antoniemu Ronkowi Regentowi, Franciszkowi Romanowskiemu Neoficie, Konstancyi Rewkowskiej, Janowi i Urszuli Rewkowskiemu, Xięciu Karolowi Radziwiłłowi, Pelagii Raćkowskiej, Ratyńskiej, Radziwonowskiej, Józefowi Sztajertynowi Półkownikowi W. Poll., Józefowi Karolowi Sienińskiemu Chorąż. Hurzań., sukcesorom zeszłego Jerzego Sołłohuba Szambellana Eysz., Franciszkowi Staniszewskiemu Kapitanowi W. Poll., Janowi Salmonowiczowi Podkom. Braśław., Stefanowi Sioninie Sokolnikowi Komiss. Wilkom., Tadeuszowi Sawickiemu Sędz. Gran. Wileń., Marcinowi Swiackiemu Sędz. Orszań., Kazimierzowi Salmonowiczowi Assessorowi 1. Depart., Janowi i Katarzynie Czarkiewiczow Snarskim, Alexandrowi Sacinłowowi Kom. Prowijant., Jochimowi, Wincentemu, Ludwikowi i Janowi braciom Sylwestrowiczom, Wincentemu Szymkiewiczowi Łowczemu Łatyczew., Franciszkowi Staniszewskiemu, Michałowi Szczepowiczowi, Szmigielskiemu Rotm. Braśław., Janowi i Krystynie Sawickim, Stelnigowi Szcwcowi, Reginie Szteynerowej, Adamowi Abramowiczowi Stolarzowi, Michałowi Sawalińskiemu obywatelowi Antokol., Łukaszowi Trzeciakowi b. Adwokatowi Sub. Wileń., Tadeuszowi Tyzenhauzowi Chorąż. Wileń., Józefowi Talkocie Trzecińskiemu

mu, Tadeuszowi Źrszańskiemu, Dominikowi Wo-
roncowi z Województwa Mińskiego, Karolowi
Wendorfowi Szamb. b. D. Poll., successorowi
Karola Woysiaty Rotm. Lidz., Tadeuszowi Wo-
łodzkowi Star. Wreszlin., Rochowi Wiszmeno-
wi Kupcowi Wileń., Józefowi Woytkiewiczowi
Szamb. b. D. Poll., Wólczackiemu debito-
rowi, Olszewskiemu poręcznikowi, Tadeuszowi
Wirżańskiemu, Sebestyanowi i Felicjannie Win-
czom dziedzicom majątku Winczyna w Peie
Kopyskim w Gubernii Mohilew., X. Pawłowi
Watyńskiemu, Jakóbowey Wagnerowej, suk-
cessorowi zeszłego Józefa Zgierskiego Półkowni-
ka w Cesarstwie Austriackim, Bartłomiejowi
Zdanowiczowi Kancelarzyscie Wywod. i Se-
kretarzowi Uniwersytetu Wileń., Żółkiewskiemu,
Michalskemu, successorowi zeszłego Ludwika Zy-
lińskiego Czesnika Trockiego, Żółkiewskiemu Ko-
medyancie, Wawrzyńcowi i Felicjannie Zien-
kowiczom, Józefowi Żółkowskemu, Ignacemu
Zebrowskiemu, Filipowi i Agacie Zafatjewom,
Janowi Zamerowi Konwisarzowi debitorowi,
Janowi Wagnerowi, Kawentowi Zabłockiemu,
tudzież Starozakonnym: Moyżeszowi Abramowi-
czowi, Hirszy Azikowiczowi, Aronowi Abra-
mowiczowi Krawcowi, Mowszy Arsztetnikowi,
Jankielowi Aronowiczowi Kuszniierzowi, Abra-
mowiczowi Szewcowi, Faywiszowi Beniamino-
wiczowi obywatelowi Smorgońskiemu, Boru-
chowi Beniaminowiczowi Inspektorowi Szkol-
nemu Snipiskiemu, Leybie Berkowiczowi o-
byw. Snipiskiemu, Wolfowi Berkowiczowi i
Abrahamowi Żelikowiczowi, Josielowi E-
liaszewiczowi Kupcowi Wileńskiemu, Eliaszowi
Poborey Kahalnemu i Felizorowi Wojewo-
dzin., Eliaszowi Chaimowiczowi Szmuklerzowi
wlewkodawcy, Zelmanowi Izkowiczowi debita-
rowi, Leybie Chaimowiczowi Kupcowi, Muli-
ckiemu, Josielowi Chaimowiczowi Rzeźnikowi,
Leybie Eliakimowiczowi Kuszniierzowi, Dwor-
ce Szwagierce Josiela, Chaimowi Dawidowiczowi,
Moyżeszowi Dawidowiczowi, Faywiszowi
Swiaznikowi, Moyżeszowi Faktorowi, Arono-
wi Giecelowiczowi Sukiennikowi, Hercykowi
Markowi Izraelowiczowi Furmanowi, Wólfowi
Judelowiczowi Furmanowi, Jankielowi Hirszo-
wiczowi Piekarzowi Snipiskiemu, Solonowi
Hirszowiczowi Rzeźnikowi debitorowi, a bro-
dzonemu Wiczeńskiemu paręcznikowi, Leybie
Hirszowiczowi Krawcowi Szklowskiemu, Szło-
mie Hirszowiczowi Rzeźnikowi, Josielowi Hir-
szowiczowi, Dawidowi Hirszowiczowi Feleze-
rowi, Hirszowej matce Mejerowi Izraelowi-
czowi synowi obywatelom Snipiskim, Perle I-
ckowej Faktorce, Hamuleckiemu, debitorowi,
Dawidowi Josielowiczowi Mosiężnikowi, i Fay-
wiszowi Izraelowiczowi Arendarzom Olkieni-
ckim, Owsiejowi Jakóbowiczowi Furmanowi,
Sorcie Jodelowej, i Chayce, Leybie Izraelowi-
czowi, Owsiejowi Jakóbowiczowi, Eliaszowi
Chaimowiczowi wlewkodawcy, Zelmanowi I-
zkowiczowi Rzeźnikowi debitorowi, Izaakowi
Jeremiaszowi, Izaakowi Eliaszewiczowi Izaa-
kom, Hercykowi Josielowiczowi, Josielowi Ka-
łanowiczowi, Kuszelowi Jankielowiczowi, Ley-
bie i Elce Kopyłowiczom, Hercykowi Kopyło-
wiczowi, Taubie Leybowej, Lei i Całkowi
Leybowiczowi, Abrahamowi Leybowiczowi Ku-
szniierzowi, Faywiszowi Leybowiczowi Suki-
ennikowi, Szłomie Leybowiczowi obywatelowi
Lidzkim, Mowszy Leybowiczowi Rzeźnikowi,
Magnusowi debitorowi, jego paręcznikowi

Bernardowi Michelsonowi, Hasselowi Moyż-
szowiczowi, Hirszy Mowszowiczowi Furmano-
wi Żepacińsk. Hirszy Mowszowiczowi Miedzian.
Josielowi Mowszowiczowi obywatelowi Snipi-
skiemu, Chai Wolfowej Nochimowiczowej, Da-
widowi Kofaczowi; Notelowi Kuszniierzowi,
Szeynie, Awsiejownie i Jence Faktorkom, U-
rodz. Wasilewowi Annaciowowi, Mowszy Ow-
siejowi obywatelowi Antokol., Szłomie Polonu-
sowi Medycyny Doktorowi, żydom Przykahał-
ku Snipiskiego Wileń., Wólfowi Sajowiczowi
debitorowi, Zelmanowi Ayzikowiczowi Szkolni-
kowi Boryssowskiemu paręcznikowi, Żelikowi
i Mejerowi Szymolowiczom, Hirszy Wolfowi,
Mitawskiemu Doktorowi, Josielowi Wolfowi-
czowi Żylnikowi, Josielowi Wolfowiczowi de-
bitorowi, Leybie Beniaminowiczowi Szklarzo-
wi paręcznikowi, Moyżeszowi Żelikowiczowi,
Urodz. Kudrewiczowi Horod. Kowień., Moy-
żeszowi i Feydze Żelikowiczom rodzicom
Freydzie córce, Abrahamowi Żelikowiczowi
Stolarzowi, Abrahamowi i Jemie Michelowej
Żelikowiczom obywatelom Antokolskim debi-
torom zeszłego s. p. Józefa Hilarego Gzowskie-
go Podczaszego Wólkowskiego, oraz dalszym
debitorom i successorom wyrażonych debito-
row, Pozew edyktały przed Sąd Ziemiński P.
Trockiego na kadencją S. Michalską lub nastę-
pną z powództwa Urodzonego Heronima Gzo-
wskiego b. Prezydenta Grodz. Lidz. funduszu
zeszłego Podczaszego Gzowskiego przez dekret
Ziemiński Trocki dodanego Kuratora, wynosi się
w referencyi do wezłow, obligow i inskrybcyow
powydawanych, dokumentow różnego tytułu
po s. p. Józefie Hilarym Gzowskim Podczaszym
Wólkowskim pozostałych, a za temi wynie-
sioney w skutek Remiss Sądu Gł. Litew.
Wileńskiego 2go Depart. uprzednio w roku
1821 gbra 22 i do Redakcyi Kuryera Litew: po-
daney, eorundem przed Aktami Grodz. Wileń-
skiemu zeznaney, po wszystkich obżalowanych
żałoby, a za tą zaśzłych wstępny Sąd Ziemi-
skiego Trockiego w różnych datach, a miano-
wicie ostatecznego w roku 1824 lutego 28 d.
dekretow w proźbach: O zaskutecznienie ża-
dań pierwszemi żałobami objętych, o utwier-
dzenie w sprawę wchodzących dowodow, o
sądzenie za temi summ na debitorach i onych
rozdzielenia między wierzycieli zeszłego Pod-
czaszego Gzowskiego, o nakazanie na wypadek
kondemnacyi opłaty solucyi, o powrót kosztow
prawnych, i oto wszystko co w sprawie będzie
proszonem, salva melioratione żałoby.

Roku 1827 m. augusta 31 dnia, woźny pod-
pisany świadczy, iż tego pozwu kopiją z au-
tentykiem zgodną w sprawie W. Heronima Gzo-
wskiego b. Prezydenta Grodz. Lidz. powyżey
wyrażonych JOO, JWW. WW. i Star. do drzwi
Sądowych Sądu Ziemi. Wileń. na kadencją S.
Michalską lub następną przed Sąd Ziemiński P.
Trockiego przybiłem i o terminie rozprawy u-
wiadomiłem.

Augustyn Jackowski woźny ptu Wileń.

Roku 1827 miesiąca augusta 31 dnia przed
Aktami Ziemi. ptu Wileńskiego stawając osobi-
ście woźny w górze wyrażony relacją pozw-
ną zeznał i w Protokule Woźnienskim własno-
ręcznie rozspisał się.

Przyjąłem Jan Zienkowiez Wileński Ziemi-
ski Regent.

Wolno drukować d. 1 września. 1827. Cenz-
zor, Norbert Jurgiewicz.